

Johan Peter Johansen til sin Familie.

Roerslev 11. Juni 1849.

Kære Moder og Søster!

(..) Jeg kan fortælle meget om Fredericia, da jeg selv har set og hørt det Hele med egne Øjne og Øre. Indbyggerne er næsten alle sammen flygtet til Fyn, og det er en sørgelig situation både for dem og for os. Vi har ikke et eneste Øjeblik Fred for Fjendens Kugler og Bomber, for de er så tæt på os, at de kan skyde over hele Byen lige ned til Skibsbroen. Hver gang, der kommer Skib til eller fra Fyn, sprænger der Bomber lige over Hovedet på os, og Stumperne flyver rundt til alle Sider.

Jeg sejlede fra Byen i morges Kl. 2. De fik dog ikke skudt på os, for Kanonerne fra Volden skød hele Tiden på dem, så de måtte give sig til Ro. Dette har Tyskerne oplevet tre Gange i de sidste Dage, da Fæstningen er stærkt befæstet med store Kanoner. Der er nu kommet fem 220 Punds-kanoner, og dem er Tyskerne ikke så glade for. Der er også 30 Kanoner på hver 85 Pund, ud over hvad der er af 36, 24, 12, og 6 Punds-kanoner, men hvor mange der er af dem, ved jeg ikke.

Det Bedste af Byen er brændt af og resten er helt ødelagt, så det er en Ynk at se på. Der er brændt 40 Huse og mange af Indbyggerne og Soldaterne er blevet såret eller dræbt. Heste og Køer går over Hele Byen, og af og til bliver der en skudt af dem. Men det kan jo ikke være anderledes, for nu har Fjenden sendt mange Kugler og over 1800 Bomber ind i Byen.

I kan nok regne ud, hvordan det er at være der, for det er umuligt at komme under Tag. Syv Nætter i Træk skal vi ligge under åben Himmel på den bare Jord, så kan vi komme til Fyn i fire Nætter og så af sted igen.

I den Tid, hvor vi er på Forpost i Fredericia, får vi ikke andet end Brød og Vand. Der må ikke komme Nogen ud til os, fordi vi er så nær på Fjenden. Om Natten er vi under 50 Alen imellem os, men om Dagen trækker begge Parter sig lidt tilbage. Så er vi kun på et Skuds afstand, og der kan vi stå og tale med hinanden. En Dag sejlede de en lille Kasse over til os med en lille Mast i Kassen, og et Papir som Sejl. Kassen sejlede hurtigt over til os, og i den var der en Tallerken med en Klump Franskbrød, et Stykke Flæsk og ¼ pund Tobak og en Pægl Rom. Der fulgte en lille Seddel med, hvor der stod: „God Morgen Kammerater og Brødre, vi sender jer Noget til Frokost, for vi tror, at I mangler mere end vi. I ligger så indesluttede i Fæstningen, men vi ligger hos Bønderne," og der var meget mere.

Men lad os nu alle bede Gud, at han vil beskytte os med hele Lemmer og sørge for at vi igen samles, når der er kommet Fred. Det er kun ham, som kan ende Krigen, når det er hans Vilje. Glem ikke at bede til ham, for det er det eneste Middel, som kan frelse os: Giv os snart Fred, Amen!

Hilsen fra jeres Søn og Broder.

Johan Peter Johansen